BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) NUTARTIS

2022 m. kovo 9 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Atvejis, kai atstovauja advokatas, kuris ieškovo atžvilgiu neturi nepriklausomo trečiojo asmens statuso – Nepriimtinumas“

Byloje T-727/20

Nigar Kirimova, gyvenanti Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Parassina ir A. García López,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą G. Predonzani ir A. Söder,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2020 m. rugsėjo 30 d. EUIPO vykdomojo direktoriaus sprendimą atmesti ieškovės prašymą atleisti ją nuo reikalavimo būti vienos iš Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybių narių piliete, nuo kurio priklauso tarnybos sprendimas dėl įtraukimo į profesionalių atstovų sąrašą,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo (pranešėja) ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį

Ginčo aplinkybės

1 Klostantis faktinėms aplinkybėms, ieškovė Nigar Kirimova dirbo teisininke *Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH* (toliau – *Brandstock Legal*) kontoroje. 2019 m. spalio 10 d. ji pagal 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 120 straipsnį pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) prašymą dėl įtraukimo į profesionalių atstovų šioje tarnyboje sąrašą. Ieškovė, kaip Azerbaidžano pilietė, remdamasi šio straipsnio 4 dalies b punktu, kartu paprašė atleisti ją nuo minėto reglamento 120 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyto reikalavimo būti vienos iš Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybių narių piliete (toliau – pilietybės sąlyga).

2 2020 m. sausio 30 d. raštu EUIPO informavo ieškovę, kad jos prašymas taikyti išimtį yra nepriimtinas, nes nepagrįstas reikalaujamais įrodymais.

3 2020 m. kovo 9 ir 13 d. atsakydama į tų pačių metų sausio 30 d. raštą ieškovė pateikė pastabas.

4 2020 m. rugsėjo 30 d. EUIPO vykdomasis direktorius atmetė ieškovės prašymą taikyti pilietybės sąlygos išimtį (toliau – ginčijamas sprendimas).

Procesas ir šalių reikalavimai

5 2020 m. gruodžio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį, pasirašytą vieno iš *Brandstock Legal* kontoros advokatų.

6 Taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas paprašė ieškovės nurodyti visus darbo santykius, kurie ją galėtų sieti su jos advokate. Ieškovė atsakė į šį prašymą 2021 m. sausio 20 d.

7 2021 m. balandžio 21 d. EUIPO pateikė atsiliepimą į ieškinį.

8 2021 m. birželio 7 d. ieškovė pateikė dubliką, o 2021 m. liepos 23 d. EUIPO pateikė tripliką.

9 Remdamasis Procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalimi Bendrojo Teismo pirmininkas 2021 m. rugsėjo 21 d. sprendimu paskyrė šią bylą kitam teisėjui pranešėjui, siekdamas optimizuoti Bendrojo Teismo gebėjimus priimti sprendimą, taigi, ir dėl gero teisingumo vykdymo.

10 Atsižvelgdamas į Bendrojo Teismo antrosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

11 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad jai būtų taikoma pilietybės sąlygos išimtis pagal Reglamento 2017/1001 120 straipsnio 4 dalies b punktą,

– pakeisti ginčijamą sprendimą nurodant EUIPO įtraukti ją į profesionalių atstovų sąrašą pagal Reglamento 2017/1001 120 straipsnį,

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

12 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

13 Pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį atskiru dokumentu nepateikusi nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo EUIPO teigia, kad ieškinys nepriimtinas.

14 EUIPO tvirtina, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečią pastraipą šaliai neleidžiama veikti savarankiškai, ji turi naudotis advokato paslaugomis ir kad iš jurisprudencijos matyti, jog advokatas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra trečiasis asmuo, nepriklausomas nuo šalies, kuriai jis atstovauja teisme, struktūriniu, hierarchiniu ir funkciniu požiūriais. Ieškinį ieškovės vardu pareiškusi advokatė ieškinio pareiškimo momentu savo ruožtu dirbo advokate toje pačioje kontoroje kaip ir ieškovė, atliko jos vadovės funkcijas, todėl neatitiko nepriklausomo trečiojo asmens sąlygos. Taigi ieškinys turi nepašalinamą trūkumą, todėl yra nepriimtinas.

15 Remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 129 straipsniu ir teisėjo pranešėjo siūlymu, išklausęs pagrindines šalis, Bendrasis Teismas savo iniciatyva bet kada gali motyvuota nutartimi priimti sprendimą dėl imperatyvių nepriimtinumo pagrindų. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, todėl nusprendžia priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.

16 Primintina, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečioje pastraipoje, kuri Bendrajam Teismui taikoma pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, nustatyta, kad bylos šalims, išskyrus valstybes nares ir Europos Sąjungos institucijas, EEE susitarimo šalis ir tame susitarime nurodytą Europos laisvosios prekybos asociacijos priežiūros instituciją, turi atstovauti advokatas. Ketvirtoje pastraipoje patikslinta, kad bylos šaliai Sąjungos teismuose gali atstovauti tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra EEE susitarimo šalis, teisme.

17 Dėl advokato sąvokos pažymėtina: kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečioje pastraipoje nėra nuorodos į valstybių narių nacionalinę teisę, šią sąvoką reikia aiškinti autonomiškai ir vienodai visoje Sąjungoje, atsižvelgiant ne tik į šios nuostatos tekstą, bet ir į kontekstą bei tikslą (žr. 2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

18 Remiantis suformuota jurisprudencija, iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečios pastraipos formuluotės matyti, kad bylos šalis, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, norėdama pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme turi naudotis trečiojo asmens

paslaugomis (šiuo klausimu žr. 2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

19 Reikalavimo, kad teisinį atstovavimą turi užtikrinti trečiasis asmuo, tikslas atitinka advokato vaidmens koncepciją: jis veikia siekdamas užtikrinti gerą teisingumo vykdymą, ypač saugoti ir kuo geriau ginti kliento interesus, visiškai nepriklausomai ir laikydamasis įstatymų ir profesinių bei etikos taisyklių (šiuo klausimu žr. 2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 61 ir 62 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

20 Advokato nepriklausomumo klausimas taip pat turi būti vertinamas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose užtikrinamą kiekvieno asmens teisę į veiksmingą gynybą teisme ir teisę gauti teisinę pagalbą, būti ginamam ir atstovaujamam (šiuo klausimu žr. generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 78 ir 104 punktus). Šiuo klausimu reikia atsižvelgti į tai, kad teisiniam atstovavimui reikalingas pasitikėjimo santykis, grindžiamas privačiu pasirinkimu ir sutartiniu pobūdžiu, nes teisės subjektas gali laisvai pasirinkti advokatą, o advokatas iš esmės gali laisvai pasirinkti savo klientus (šiuo klausimu žr. generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 111 punktą).

21 Taigi, turint omenyje advokato vaidmenį užtikrinant veiksmingą teisminę atstovaujamojo interesų apsaugą (žr. šio sprendimo 19 punktą) ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, bet koks kišimasis į advokato ir kliento santykius turėtų būti grindžiamas svarbiomis priežastimis, rodančiomis aiškią ir neatidėliotiną būtinybę „apsaugoti ieškovą nuo jo advokato“ (generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 111 punktas). Todėl, kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, advokato nepriklausomumas suprantamas ne kaip apskritai jokių ryšių su klientu nebuvimas, o kaip nebuvimas ryšių, kurie akivaizdžiai kenkia jo gebėjimui užtikrinti jam tenkančią gynybos funkciją geriausiai atstovauti savo kliento interesams (2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 64 ir 67 punktai).

22 Atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečią pastraipą, ja grindžiamą jurisprudenciją ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, kadangi Sąjungos teismas gali atmesti ieškinius kaip nepriimtinus tik akivaizdaus advokato nepriklausomumo nebuvimo atveju, tai *a contrario* reiškia, kad kompetencija spręsti visus kitus sunkumus, kilusius dėl interesų konfliktų ar supainiojimo, iš principo tenka atitinkamus įgaliojimus – visų pirma etikos ir drausmės srityje – turinčioms nacionalinėms institucijoms, o Sąjungos teismas turi įsikišti tik išimtiniu atveju.

23 Pagal suformuotą jurisprudenciją išimtys turi būti aiškinamos siaurai, kad bendrosios taisyklės neprarastų esmės (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-346/08, EU:C:2010:213, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24 Tai reiškia, kad atvejai, kai advokatui gali kilti kliūčių atstovauti klientui, turi būti tokio pobūdžio ir laipsnio, kad būtų akivaizdu, jog advokatas, nors formaliai yra trečiasis asmuo ieškovo atžvilgiu, arba su byla, arba su viena iš šalių turi ekonominių ar asmeninių ryšių, kurie kelia abejonių dėl jo tikrojo nepriklausomumo (generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet*

Wrocławski ir Lenkija / REA, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 137 punktas). Kitaip tariant, šie ryšiai turi suteikti svarų pagrindą manyti, kad advokatas nėra pakankamai nepriklausomas, kad apsaugotų ir kuo geriau apgintų savo kliento interesus (šiuo klausimu žr. 2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 61 ir 62 punktus).

25 Norint įsitikinti, kad advokatas tikrai yra nepriklausomas trečiasis asmuo, reikia atsižvelgti į jo profesinę aplinką, kai byla pateikiama nagrinėti Sąjungos teisme (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ir Lenkija / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25 punktą).

26 Taigi tai, kad ieškovui atstovauja asmuo, kuris yra jo darbuotojas arba ekonomiškai nuo jo priklauso, neatitinka reikalavimo, pagal kurį atstovavimą turi užtikrinti nepriklausomas trečiasis asmuo (2013 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *ClientEarth / Taryba*, C-573/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:564, 13 punktas).

27 Vis dėlto advokato nepriklausomumo reikalavimo nepaisymas gali būti konstatuotas įvairiose kitose faktinėse situacijose, kurios turi būti vertinamos atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 20 d. Nutarties *BikeWorld / Komisija*, T-702/15, EU:T:2017:834, 35 punktą ir generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 64 punktą).

28 Teisingumo Teismas, tiesa, yra nusprendęs, kad vien ryšio, kylančio iš civilinės teisės reglamentuojamos sutarties dėl dėstymo, nepakanka, kad būtų paneigtas atitinkamo dėstytojo gebėjimas atstovauti savo universitetui kaip advokatui (2020 m. vasario 4 d. Sprendimo *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2020:73, 66–68 punktai). Vis dėlto tuo atveju ginčas buvo kilęs dėl universiteto-ieškovo ir Mokslo tyrimų vykdomosios įstaigos (REA) sudaryto dotacijos mokslo tyrimų projektui *Cossar* (*Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks*) susitarimo nutraukimo ir jis buvo visiškai nesusijęs su jo atstovo profesiniu kontekstu, t. y. išimtinai tarptautinės privatinės teisės dėstymu. Kitaip tariant, ginčas neturėjo jokio ryšio su advokato darbu pas atstovaujamąjį.

29 Iliustruodamas atvejų, į kuriuos reikia atsižvelgti, įvairovę Teisingumo Teismas savo ruožtu pripažino, kad juridiniam asmeniui atstovaujantis advokatas, kuriam suteikti svarbūs administraciniai įgaliojimai to asmens organuose arba kuris ten eina aukštas vadovaujamas pareigas, nėra pakankamai nepriklausomas nuo to juridinio asmens (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 29 d. Nutarties *EREF / Komisija*, C-74/10 P ir C-75/10 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:557, 50 ir 51 punktus ir 2017 m. balandžio 6 d. Nutarties *PITEE / Komisija*, C-464/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:291, 25 punktą).

30 Be to, Bendrasis Teismas laikėsi nuomonės, kad 10 % akcijų paketo nuosavybė ieškovo bendrovėje yra kliūtis advokatui tenkinti bendrovės atžvilgiu nepriklausomo trečiojo asmens sąlygą (2017 m. lapkričio 20 d. Nutarties *BikeWorld / Komisija*, T-702/15, EU:T:2017:834, 37, 38, 40 ir 41 punktai; generalinio advokato M. Bobek išvados sujungtose bylose *Uniwersytet Wrocławski ir Lenkija / REA*, C-515/17 P ir C-561/17 P, EU:C:2019:774, 43 punktas), net jeigu nėra jokių pavaldumo ryšių, kylančių iš juos siejančios darbo sutarties.

31 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad advokatai, įdarbinti ne jų atstovaujamos šalies, o su ja susijusio subjekto, neatitinka nepriklausomumo reikalavimo, nes net jei šie du subjektai formaliai buvo atskirti, jų interesai didžiąja dalimi sutapo (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ir Lenkija / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25 punktas).

32 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad ieškinio pareiškimo dieną ieškovė dirbo teisininke *Brandstock Legal* kontoroje, o ieškinį pasirašiusi advokatė A. Parassina toje pačioje kontoroje dirbo advokate. Konkrečiau kalbant, ieškovė net priklausė jos vadovaujamai grupei ir buvo jos padėjėja.

33 Darytina išvada, kad ieškovė ir jos advokatė palaikė labai glaudžius profesinius santykius.

34 Be to, negalima pritarti priešingiems ieškovės teiginiams, išdėstytiems atsakant į šio sprendimo 6 punkte nurodytą proceso organizavimo priemonę, t. y. po to, kai buvo atkreiptas jos dėmesys į problemą, galinčią kilti dėl atstovavimo jai, kad tarp jos ir jos advokatės nėra jokio struktūrinio ar funkcinio priklausomumo ryšio, nes jų santykis horizontalaus, o ne vertikalus, ir jos priklauso dviem atskiroms organizacinėms struktūroms.

35 Be to, ieškovės ir A. Parassina ryšiai buvo glaudūs tuo požiūriu, kad ši byla tiesiogiai susijusi su ieškovės profesine veikla, kuria ji vertėsi ieškinio pareiškimo dieną, toje pačioje kontoroje kaip ir A. Parassina ir jai vadovaujant. Ieškinys faktiškai pareikštas dėl atsisakymo taikyti ieškovei išimtį, be kurios ji negali gauti leidimo atstovauti fiziniams ar juridiniams asmenims EUIPO. Jos darbas *Brandstock Legal* kontoroje ir A. Parassina vadovaujamoje grupėje buvo būtent intelektinės nuosavybės bylų tvarkymas.

36 Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad prašymą įtraukti į profesionalių atstovų sąrašą ir prašymą taikyti pilietybės sąlygos išimtį ieškovė pateikė EUIPO naudodamasi savo darbdavio faksu, ir, nors šiuose dviejuose prašymuose pateikė privačius pašto ir elektroninius adresus, nurodė ir savo darbinį elektroninio pašto adresą. Atsakydama į 2020 m. sausio 30 d. raštą ieškovė tų pačių metų kovo 9 ir 13 d. iš to paties fakso išsiuntė savo pastabas.

37 Iš bylos medžiagos ir procesinių dokumentų taip pat matyti, kad *Brandstock Legal* apskritai ir A. Parassina konkrečiai ne kartą rodė susidomėjimą ieškovės EUIPO pateiktu prašymu ir bylos baigtimi.

38 Pirma, 2020 m. kovo 6 d. rekomendacinis laiškas, kurį ieškovės advokatė pasirašė su *Brandstock Legal* logotipu ir vardu, buvo parengtas dėl procedūros EUIPO, siekiant pagrįsti 2020 m. kovo 9 d. peržiūros prašymą, ir pridėtas prie šio prašymo. Tame laiške ieškovės advokatė pabrėžė didelį jos indėlį į kontoros darbą ir pabaigoje nurodė, kad „būtume labai dėkingi, jeigu [ji] būtų pripažinta profesionalia atstove“ EUIPO.

39 Antra, kaip pažymi EUIPO, ieškinyje pažymėta, kad *Brandstock Legal*, kurios veikla, anot ieškovės, orientuota tik į prekių ženklus ir intelektinę nuosavybę, „padengs visas išlaidas, susijusias su [jos] įrašymu į Airijos [prekių ženklų] registrą, nes [kabinetas] taip pat yra suinteresuotas, kad oficiali ieškovės kvalifikacija tinkamai atspindėtų jos darbo esmę“.

40 Trečia, ieškinyje nurodyta, kad „ieškovei atstovauja pati A. Parassina, nes, kaip kuratorė, ji geriau nei bet kuris kitas žino, kad ieškovė yra labai kvalifikuota“. Siekiant iliustruoti šiuos teiginius ieškinyje patikslinta, kad „įvairiuose konkursuose, kuriuose siekta pritraukti naujų klientų,

Brandstock [Legal] grupė pateikia vadinamąsias organizacines schemas su komandomis, atsakingomis už darbų portfelį, kuriose ieškovė pristatoma kaip viena iš ilgiausiai dirbančių ir patyrusių komandos narių, atsakingų už [kontoros] reklamą“.

41 Ketvirta, ieškinyje nurodyta, kad „ieškovė buvo paskirta dirbti prie konkretaus [kliento] portfelio, atsižvelgiant į [jo] prašymus, didelės apimties portfelius ir svarbą *Brandstock Legal*, nes ji yra viena iš geriausių ir kompetentingiausių kontoros darbuotojų“.

42 Penkta, ieškinyje aiškiai pabrėžta, kad „ieškovės įtraukimas į EUIPO profesionalių atstovų sąrašą <…> yra svarbus [kontorai] ir komandai“, todėl „ginčijamu sprendimu padaryta žala ne tik ieškovei, bet ir [kontorai]“.

43 Viena vertus, iš šių aplinkybių aiškiai matyti, kad ieškinio pareiškimo dieną *Brandstock Legal* kontora, kurios vienam skyriui vadovavo A. Parassina, buvo tiesiogiai suinteresuota bylos baigtimi. Kita vertus, iš to taip pat matyti, kad negalima tikėti ieškovės dublike išdėstytais teiginiais, kad A. Parassina jai atstovauja tik draugiškais pagrindais ir kad *Brandstock Legal* nėra konkrečiai suinteresuota, kad ji būtų įregistruota kaip atstovė prekių ženklų klausimais.

44 Tiesa, ieškovė teigia, kad jai nereikėjo būti įtrauktai į EUIPO profesionalių atstovų sąrašą siekiant išsaugoti darbo vietą.

45 Vis dėlto atsižvelgiant, pirma, į šios bylos profesinį kontekstą, t. y. į glaudžius ieškovės, jos atstovės ir *Brandstock Legal* ryšius, ir, antra, į gilią ir eksplicitinę protagonisčių ekonominių interesų konvergenciją, ieškinio pareiškimo dieną A. Parassina akivaizdžiai nebuvo pakankamai atsiribojusi, kad galėtų apsaugoti ir kuo geriau apginti savo klientės interesus, taigi buvo tokioje situacijoje, kuri akivaizdžiai pakenkė jos gebėjimui užtikrinti šią funkciją (žr. šio sprendimo 19, 21 ir 24 punktus).

46 Taigi konstatuotina, kad A. Parassina negalėjo būti laikoma nepriklausomu trečiuoju asmeniu, vadinasi, ir prisistatyti kaip nepriklausoma „advokatė“, turinti trečiojo asmens statusą, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečią pastraipą.

47 Be to, teisinga tai, kad konkretus ryšys, kuris *Brandstock Legal* ir A. Parassina siejo su ieškove ir dėl kurio kilo ypatingas jų susidomėjimas byla, pareiškus ieškinį buvo nutrauktas dėl to, kad ieškovė nusprendė tęsti karjerą kaip prekių ženklų konsultantė vienos tarptautinės bendrovės buveinėje Vokietijoje, ir ieškovei nuo tol taip pat padeda antras advokatas, nepriklausantis *Brandstock Legal* kontorai. Vis dėlto primintina, kad ieškinio priimtinumas vertinamas atsižvelgiant į situaciją ieškinio pareiškimo momentu (žr. 2020 m. sausio 16 d. Nutarties *Hemp Foods Australia / EUIPO – Cabrejos (Sativa)*, T-128/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:3, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją) ir į tai, kad reikalavimas, pagal kurį pasirašyti turi advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės arba kitos valstybės, kuri yra EEE susitarimo šalis, teisme, yra esminis formos reikalavimas, kuris pagal Procedūros reglamento 78 straipsnio 6 dalį nenurodytas tarp reikalavimų, kurių trūkumai gali būti pašalinti pasibaigus ieškinio pareiškimo terminui (pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *ClientEarth / Taryba*, C-573/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:564, 22 ir 23 punktus ir 2014 m. liepos 17 d. Nutarties *Brown Brothers Harriman / VRDT*, C-101/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2115, 21 punktą).

48 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

50 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir EUIPO bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Nigar Kirimova padengia savo ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2022 m. kovo 9 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
S. Gervasoni